

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 12. juni 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 347 (alm. del) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares endeligt.

Spørgsmål nr. 347:

Vil ministeren med bidrag fra de relevante ministre lave en redegørelse for, hvilke muligheder kommunerne har i forhold til planloven, miljøbeskyttelsesloven (støjgener) og ordensbekendtgørelsen for at opsætte grænse for, hvad man kan bruge en tilladelse til at bruge højtalere til lokalt, jf. drøftelserne under besvarelsen af samrådsspørgsmål P den 11. juni 2020?

Svar:

Der findes ikke lovgivning på Udlændinge- og Integrationsministeriets område, der regulerer bønnekald fra moskéer.

Til brug for besvarelsen har Udlændinge- og Integrationsministeriet indhentet bidrag fra Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Erhvervsministeriet og Miljø- og fødevarerministeriet.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at ordensbekendtgørelsen ikke regulerer kommunernes muligheder for at opsætte grænser for, hvad man kan bruge en tilladelse til at bruge højtalere til lokalt. Ordensbekendtgørelsen indeholder generelle regler til sikring af den offentlige orden samt beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv., herunder bestemmelser om larm og støjgener fra bl.a. højtalere.

Efter ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1, må slagsmål, skrigen, råben eller anden støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende optræden, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden, således ikke finde sted. Ordensbekendtgørelsens § 8, stk. 1, giver endvidere

7. september 2020

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 10288
Akt-id 1361315

politiet mulighed for at forbyde benyttelse af højtalere, musik anlæg, musikinstrumenter eller lignende, når benyttelsen må antages at være til væsentlig ulempe for de omkringboende eller forbipasserende. Efter bestemmelsen skal der således først udstedes påbud om at slukke musikken, og såfremt påbuddet ikke overholdes, kan den manglende efterkommelse straffes med bøde, jf. ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1.

Til brug for besvarelsen af, hvorvidt der i landets politikredse har været grebet ind over for bønnekald via f.eks. et højtaleranlæg eller lignende på offentlig sted med henvisning til ordensbekendtgørelsen, har Rigspolitiet indhentet udtalelser fra samtlige af landets 12 politikredse.

Rigspolitiet oplyser, at 11 ud af landets 12 politikredse har oplyst, at de ikke har kendskab til sager, hvor der under henvisning til ordensbekendtgørelsen er grebet ind over for bønnekald på offentligt sted via eksempelvis et højtaleranlæg eller lignende.

Fyns Politi har oplyst, at de i kredsen har udfundet en sag vedrørende emnet fra den 11. august 2019. I sagen indgik der flere anmeldelser om høj bøn fra en højtaler. Efter forgæves forsøg på telefonisk kontakt blev der sendt en patrulje til stedet. Patruljen har noteret, at der efter anmodning blev skruet kraftigt ned for lydniveauet.”

Kirkeministeriet kan til brug for besvarelsen oplyse følgende:

”Der er ikke lovgivning på Kirkeministeriets område, der regulerer bønnekald fra moskeer.”

Erhvervsministeren kan til brug for besvarelsen oplyse følgende:

”Planlovens § 15, stk. 2, indeholder et udtømmende katalog over emner, der kan reguleres i en lokalplan. Dette lokalplankatalog omfatter både bestemmelser, som sigter efter at give kommunerne mulighed for at foretage en sammenhængende planlægning af infrastruktur, forsyning og byområders generelle anvendelse, og bestemmelser, der i højere grad vedrører krav til det enkelte byggeris anvendelse og udformning. Bestemmelser i en lokalplan skal have en planlægningsmæssig begrundelse.

Planloven vurderes ikke at give kommunerne mulighed for at opsætte grænser for, hvad man kan bruge en tilladelse til at bruge højtalere til.”

Miljø- og Fødevarerministeriet kan oplyse følgende:

”Anvendelse af højtalere på erhvervsvirksomheder vil generelt være en del af virksomhedens samlede støjbidrag, der vil kunne reguleres af kommunen enten ved miljøgodkendelsesvilkår (for godkendelsespligtige virksomheder, hvor kommunen er tilsynsmyndighed) eller ved påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 1. Der kan dog ikke med hjemmel i § 42, stk. 1 udstedes påbud om nedbringelse af støjforurening fra moskeer eller andre religiøse aktiviteter, idet en moske ikke kan sidestilles med en erhvervsvirksomhed.

Miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3 giver kommunen hjemmel til at gribe ind over for idrætsanlæg, fritidsklubber eller lignende fritidsaktiviteter, som medfører væsentlige støjulemper for omgivelserne. Der kan i den forbindelse være tale om anvendelse af højtalere, eksempelvis på idrætsanlæg, som bidrager til støjulemperne. Bestemmelsen kan dog ikke anvendes til at udstede påbud om nedbringelse af støj fra religiøse aktiviteter, herunder en moske, idet der ikke er udstedt nærmere regler om støj fra blandt andet moskeer. Dette hænger sammen med artikel 9 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, der begrænser muligheden for, at en stat griber ind over for religionsudøvelse, hvis indgrebet beror på udøvelsen af et konkret skøn.”

Som oplyst i forbindelse med behandling af B 185 om forslag til folketingsbeslutning om forbud mod højtalerforstærket bønnekald og lignende religiøse ytringer i det offentlige rum samt besvarelse af spørgsmål stillet til B 185, har Udlændinge- og Integrationsministeriet taget initiativ til en juridisk afklaring af grundlaget for et forbud mod bønnekald, så vi kender reaktionsmulighederne, samt afdække, hvorvidt der er indført lovgivning om bønnekald i andre udvalgte europæiske lande.

Kaare Dybvad Bek

/

Lars von Spreckelsen-Syberg